

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Font: *El Punt Avui Plana*: 39 Data: 21/04/15

LA CRÒNICA

“Aquest pot ser l'inici d'una gran amistat...”

XAVIER CASTILLÓN

“Veig que s'està donant molta importància al fet que hàgim escrit aquesta novel·la a quatre mans. Jo, en canvi, ho trobo perfectament normal: les sèries americanes tenen 27 guionistes per fer un sol capítol”, va dir ahir Pere Vilà en la presentació de *La llum a través del vitrall* (Curbet), la novel·la que ha escrit amb Joaquim Vidal. “Una novel·la petita –té 132 pàgines– amb un gran contingut”, tal com la va descriure el presentador, Guillem Terribas. “Haig de confessar que, quan faltaven deu pàgines, els ulls se m'han entelat”, va reconèixer Terribas davant del públic que omplia la sala Miquel Martí i Pol de la Fundació Valvi de Girona. Més endavant, però, va matisar que la novel·la té “un final obert i esperançador, com els de *Thelma i Louise* o *El graduado*”.

Les referències cinematogràfiques van ser nombroses al llarg de la presentació: Terribas va recordar que fa uns mesos s'havia trobat Joaquim Vidal com a productor de la pel·lícula *L'artèria invisible*, dirigida per Pere Vilà a partir d'una novel·la anterior de Vidal, *El peatge*. “Aquest pot ser

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQIET.

Recull de Premsa de la Vall del Llémena

Ml'inici d'una gran amistat –va augurar el presentador citant el final de *Casablanca*– i pot haver-hi més pel·lícules i llibres en comú”. Els al·ludits no ho descarten en absolut. S'entenen bé.

“Hi ha una gran diferència d'edat entre en Pere i jo, i això es pot notar a l'hora d'escriure. Per evitar-ho, l'important és tenir la història clara des del primer moment i saber com es comportaran i què sentiran els personatges”, va dir Vidal, però Terribas va subratllar que els anys que separen els dos autors no han afectat gens l'homogeneïtat del relat, i Pere Vilà va afegir que s'havia produït una gran connexió entre tots dos: “He conegut molt poca gent amb la capacitat que té en Joaquim de verbalitzar una història. Ell la tenia tan clara al cap que, quan me l'explicava en les trobades preparatòries, a mi em resultava molt fàcil visualitzar-la, potser també perquè sóc director de cinema.” Una història d'amor entre dos cosins, la Lluïsa i l'Esteve, en lluita contra el seu propi passat i contra les convencions socials, en el Sant Gregori del 1967: un escenari que Joaquim Vidal coneix molt bé, perquè el va viure, cosa que no pot dir Vilà, nascut el 1975. Ell, però, ha aportat altres coses a la novel·la, com ara la voluntat de “fer un desplegament emocional fins al fons del tot de l'ànima dels protagonistes” per mostrar les seves emocions amagades i el seu dolor intens “amb poques paraules, d'una manera curta i concentrada, com la poesia de Joan Margarit”. I amb el ritme del cinema i els seus silencis farcits de sentit, que Vilà també creu aplicables a la literatura.